

k větší flexibilitě systému dočasného propouštění, v Turecku zaměstnavatelé iniciovali nové právní uspořádání práce na částečný úvazek.

V Nizozemsku se zaměstnavatelé zasadili o možnost zkrácené pracovní doby (až o 50 %), přičemž za neodpracovanou dobu dostávají zaměstnanci dávky v nezaměstnanosti. Schéma platí zpočátku po dobu maximálně tří měsíců s možností prodloužení dvakrát o 6 měsíců. Podmínkou je dohoda se

zaměstnanci o vzdělávání v období, kdy nepracují. V Jihoafrické republice zase organizace zaměstnavatelů přispěla k přijetí vzdělávacího programu s cílem zachránit pracovní místa. V rámci tohoto schématu jsou pracovníci, kteří by byli jinak propuštěni, posláni se na dobu tří až čtyř měsíců vzdělávat. Během této doby dostávají snížený plat, který je financován z prostředků na zabezpečení v nezaměstnanosti a z fondu na vzdělávání.

V Irsku se kromě jiného zaměřili i na pomoc absolventům, kteří ukončili školu a nemohli najít práci, získat pracovní zkušenosti. Pokud podniky, v nichž práci získávají, nejsou schopny je platit, zůstává jim nárok na sociální dávky, které dosud pobírali. Tímto způsobem se snad podaří zajistit, aby absolventi neemigrovali a nehledali pracovní příležitosti někde jinde.

Zdroj: www.ilo.org

Překonat krizi a podpořit růst zaměstnanosti

Podle výsledků studie ILO „Accelerating a job-rich recovery in G20 countries: Building on experience“ vypracované ve spolupráci s OECD opatření k omezení ekonomické krize přijatá v zemích G20 v letech 2009 a 2010 zachránila nebo přispěla k vytvoření zhruba 21 milionů pracovních míst. Na poklesu počtu pracovních míst z druhé poloviny roku 2008 se v první čtvrtině roku 2010 nic nezměnilo, i když je patrný začátek ekonomického oživení. Současně narůstá podíl neformálního zaměstnávání a chudoba v rozvíjejících se zemích. Reálné mzdy rostou rovněž jen slabě, a to ve všech mzdových kategoriích.

Politická reakce zemí G20 na globální krizi byla rychlá, rozhodná a rozsáhlá, opatření monetární politiky ke stabilizaci oslabených ekonomik byla rychle doplněna fiskálními opatřeními s cílem zachovat zaměstnanost, podpořit nové aktivity a ochránit pracovníky a domácnosti.

Rychlost, s jakou budou osoby hledající práci zapojeny do produktivního zaměstnání, bude záviset na síle ekonomického oživení

a zaměstnanosti, což je ovlivňováno mixem politik přijatých v jednotlivých zemích. Podle závěrů studie by i přes potřebu fiskální konsolidace neměla být předčasně opouštěna stimulační opatření přijatá v roce 2009. Růst je dosud křehký a poptávka soukromého sektoru je stále slabá. Opatření na podporu pracovních míst a sociální ochrana by měly být zachovány do té doby, než růst zaměstnanosti výrazně zesílí.

Ze zprávy je patrné, že zatímco země na jedné straně usilují o vybalancování tlaků na snížení rozpočtových deficitů s potřebou neukončit fiskální stimuly předčasně, na druhé straně pokračují v úsilí o přizpůsobení a zavedení opatření s cílem krizi překonat.

ILO analyzovala řadu opatření, jimiž státy reagovaly na krizi, a navrhuje, jak stimulovat poptávku po práci, rozšířit sociální ochranu a podpořit zaměstnanost a znalosti. Pro dosažení trvalého růstu pracovních míst definovala 6 úkolů:

- zabránit předčasnému ukončení zvláštních stimulačních opatření i přes potřebu fiskální konsolidace,

- udržet oživení a vytvořit cestu k inkluzivní globalizaci prostřednictvím lepšího vyvážení zaměstnanosti a sociální ochrany a makroekonomické politiky tím, že vyrovnaný růst globální ekonomiky bude založen na vyrovnaném růstu národních ekonomik,
- vycházet z propojení politiky zaměstnanosti a sociální ochrany a využívání výhod integrovaného přístupu, v němž jsou aktivity propojeny s cílem těžit z jejich potenciální synergie,
- postupně konsolidovat základní úroveň sociální ochrany ve všech zemích s cílem podpořit vyrovnanější ekonomický a sociální vývoj,
- respektovat potenciál „zelených“ pracovních míst a čistých technologií pozitivně ovlivnit zaměstnanost a životní prostředí,
- udržet koordinaci mezinárodní politiky.

Zpráva ILO je doplněna o statistické přehledy, zprávy o jednotlivých zemích a přehledy jejich politiky zaměstnanosti a sociální ochrany.

Zdroj: www.ilo.org

Informační servis čtenářům

Recenze:

Základy sociální politiky v souhrnu

Igor Tomeš: *Úvod do teorie a metodologie sociální politiky*

Praha, Portál, 2010. 1. vyd. 440 s. ISBN 978-80-7367-680-3

Cílem autora tohoto nejen didaktického textu je vybavit studenty poznatky o cílech, funkcích, principech, nástrojích a účincích sociální politiky, o její sociální a ekonomické podmíněnosti a o aktuálních problémech i řešeních přijímaných v České republice a v zahraničí. Vede přitom studenty k pochopení procesů formování sociální politiky, k pochopení role různých subjektů v procesu její tvorby, k porozumění jejím všestranným účinkům a k osvojení si principů analýzy sociálních politik. V neposlední řadě směřuje k vytvoření předpokladů k nalézání sociálně i ekonomicky vhodných řešení sociálních problémů.

Seznamuje čtenáře s různými pojetími sociální politiky, vysvětluje základní pojmy

a nabízí přehled o vývoji sociálně politických idejí a institucí. Podává definice subjektů a objektů sociální politiky, věnuje se jejím cílům a vymezuje pojem sociální událost. Rozebírá zdraví, nemoc, invaliditu, mateřství, rodinu a děti, nezaměstnanost, stáří, chudobu a sociální dezintegraci jako sociální události. Pojednává o nástrojích, financování a organizaci sociální politiky, o správě a řízení sociálního systému. Věnuje se sociálním reformám v zahraničí, zejména v Evropě, české sociální reformě a soudobým trendům ve vývoji sociálních institucí. Knižka je koncipována a také využívána jako základní učebnice sociální politiky.

Publikace vychází ze dvou dřívějších učebnicových textů téhož autora, z nichž

první vyšel s finanční podporou Phare, zatímco druhé vydání vydal vlastním nákladem Socioklub. Recenzovaná kniha není třetím vydáním v pravém slova smyslu, ale nově zpracovaným textem, který reaguje na změny v české i evropské realitě po vstupu „nových zemí“ do Evropské unie. Je také reakcí na změny vyvolané zavedením nových kursů přednášek, jako jsou „Obory sociální politiky“, „Sociální správa“, „Sociální zabezpečení“ a „Řízení regionální sociální politiky“. Toto vydání připravil profesor Tomeš pro ediční řadu Velké studium nakladatelství Portál.

Vzhledem k tomu, že v rámci sociální politiky jsou relevantní témata z oblasti sociologie, politologie, práva, demografie,